

N:o 66.

Af herr **O. Nylander**, ang. ändring af § 36 i förordningen om landsting.

Genom 1894 års Riksdags beslut infördes den bestämmelsen i kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862, att landstingets ordförande skall bland tingets ordinarie ledamöter utses, och blef § 25 i samma förordning i öfverensstämmelse härmed ändrad. Ännu kvarstå dock i sagda förordning uttryck, som tyda på, att fall skulle kunna förekomma, då ordföranden ej vore ledamot af landstinget, såsom t. ex då det i § 36 heter: »Ordföranden eger att i landstingets öfverläggningar och, *derest han bland landstingets medlemmar utsedd är*, jemväl i dess beslut deltaga.»

Då något undantag från den regeln, att ordföranden skall bland tingets ordinarie ledamöter utses, ej gifves, och sålunda ingen möjlighet förefinnes, att någon person utom landstinget kan få såsom dess ordförande fungera, så synes det uppenbarligen obeffligt, att stadganden under någon annan förutsättning i förordningen intagas. Den i föromnämnda § 36 införda mellanmeningen — *derest han bland landstingets medlemmar utsedd är* — torde fördenskull obetingadt kunna utgå. Jag vågar alltså vördsam samt föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att § 36 i Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting den 31 mars 1862 skall erhålla följande förändrade lydelse:

§ 36.

Ordföranden eger att i landstingets öfverläggningar och beslut delta.

Stockholm den 27 januari 1900.

Oskar Nylander.

N:o 67.

Af herr **L. P. Mallmin**, ang. ändring af kongl. förordningen den 6 februari 1849 i fråga om till- eller afträdessyn mellan enskild jordegare och landbo.

I kongl. förordningen den 8 februari 1849 har stadgats, att mellan enskild jordegare och landbo af två nämndemän i behörig ordning för rättad till- och afträdes syn, hvilken icke blifvit af jordegaren eller landbon klandrad inom tre månader efter det han af syneinstrumentet erhållit del, skall vara gällande. Detta stadgande, som föreslagits uti en af 1847—48 års Riksdag aflåten skrifvelse i ämnet till Kongl. Maj:t, var föranledt af en vid nämnda riksdag uti bondeståndet väckt motion i frågan. Motionärens förslag hade likväl i viss mån en annan innebörd än den förordningen i ämnet erhöi. Motionären föreslog nemligen, att derest, efter det emellan jordegare eller innehafvare å ena, samt dels landbo å andra sidan, syn hållits af två ojäfvige män samt synen icke inom viss tid blifvit klandrad, densamma skulle lända till efterrättelse. Lagutskot-